

Истинската история

На 03.07.1894 г. в Стара Загора е роден генерал-майор Никола Грозданов (1894 - 1976)

Пореден висш български офицер и ветеран от войните, който е ОСЪДЕН И ИЗМЪЧВАН В КОМУНИСТИЧЕСКИТЕ КОНЦЛАГЕРИ. Завършва Военното на Н.В.

училище (1915) и Военната академия в София (1930). Участва в Първата световна война (1915 - 1918) като взводен командир в 18-и артилерийски полк и воюва на Южния фронт в Македония. До 1936 г. заема длъжностите командир на 3-та батарея в 8-и артилерийски полк, помощник-командир на 2-ра батарея от 8-о артилерийско отделение, адютант на командира на 6-о артилерийско отделение, командир на 1-ва конна батарея в конно-артилерийското отделение, офицер в 6-и дивизионен артилерийски полк, началник-щаб на 8-а пехотна тунджанска дивизия с щаб в Стара Загора. През 1936 - 1938 г. е военен аташе на България в Румъния и Полша с постоянно седалище в Букурещ, след което е назначен за началник-щаб на IV армейска област с щаб в Плевен. От 10 август 1940 г. поема командването на 3-ти пехотен бдински полк, а от 25 ноември 1940 г. - на 12-и пехотен балкански полк. Последователно командва 24-та пехотна дивизия в състава на 1-ви окупационен корпус в Сърбия (от март 1943) и 7-а пехотна рилска дивизия с щаб в Лагадина, Егейска Македония (от август 1943). През декември 1943 г. е назначен за командир на 25-а пехотна дивизия, дислоцирана в българската окупационна зона в Сърбия. От началото на юни 1944 г. командва 8-а пехотна тунджанска дивизия.

Кавалер на военен орден „За храброст“ IV степен, 2 клас.

На 29 март 1945 г. е осъден от Народния съд на 15 години затвор, част от които излежава в концлагерите Росица, Куциян, Николаево и Белене (1946 – 1951).

{{_LINK1_}}